

særlig ramt ved den udenlandske Konkurrence i Forbindelse med den indtraadte Kronestigning. Der er her foreslaaet en noget ændret Affattelse af den paagældende Paragraf, ligesom Beløbene er noget formindsket fra, hvad der blev foreslaaet sidst, idet det nu foreslaas at stille en Sum paa 8 Mill. Kr. til Råadighed, dog med en Reserve paa 4 Mill. Kr., der om fornødent kan tages i Anvendelse ogsaa paa en Tid, hvor Rigsdagen ikke maatte være samlet, hvis der ydes den nødvendige Tilslutning dertil fra et foreslaaet Udvalg, i hvilket ogsaa Rigsdagsmedlemmer skulde have Sæde.

De Laan, der er forudsat ydet i Henhold til Lovforslaget, foreslaas ligesom tidligere udredet af Statskassen, men med Adgang for Finansministeren til at udstede Statsobligationer til tilsvarende Beløb. Tilskuddene foreslaas ligesom tidligere dækket ved en Kriseafgift, og her foreslaar vi de Regler og den Affattelse, som man foreslog at give Lovforslaget ved den Udvalgsforhandling, som fandt Sted her i Folketinget, altsaa en Kriseafgift paa Formuer over 50 000 Kr., begyndende med 0,7 pCt. og stigende til 1,3 pCt.; men paa dette Omraade er vi naturligvis beredte til at høre den ansvarlige Regerings Anvisninger, og for saa vidt den ansvarlige Regering har andre Udveje for Pengenes Tilvejebringelse, er der naturligvis ikke noget i Vejen for, at vi kan lytte til saadanne Anvisninger. Det er muligt — det har man jo paa-staaet —, at Venstre vil have ganske anderledes smertefri Anvisninger for Pengenes Tilvejebringelse end den, vi foreslaar. Det kan naturligvis ogsaa kun glæde os, hvis man er i Stand til at give saadanne Anvisninger; saa paa dette Punkt skal vi være særdeles forhandlingsvillige, hvis man er i Stand til at anvise noget andet og bedre end det, vi har foreslaaet.

Selvfølgerig gælder det ogsaa om andre Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, at vi gerne modtager den Viden, som Ministerens større Erfaringer er i Stand til at yde os. Jeg har jo allerede nævnt, at vi i saa Henseende anser det for en Selvfølge, at vi til sin Tid maa indhente visse Oplysninger fra Ministeriet med Hensyn til

Eksporthæderne. Jeg ved, at der forberedes kraftige Fremstød fra visse Industrigrænes Side, og hvis de skal føre til noget, maa den Form for Hjælp, som vi altsaa kender, og som ogsaa har fundet Udtryk i det foreliggende Forslag, sikkert fremdeles tages i Anvendelse, og Hjælpen maa utvivlsomt ydes i meget stort Omfang, hvis de Fremstød, som man er i Færd med at planlægge, virkelig skal føre til noget Resultat. I øvrigt er vi selvfølgelig, som før nævnt, villige til at medvirke, ogsaa hvis man er i Stand til at foreslaa andre Fremgangsmaader end dem, vi har ment var anvendelige, andre Fremgangsmaader til Modvirkning af den Skade, som Krisetilstanden forvolder, og som jo forstærkes ved den Konkurrence udefra, som forvoldes ved den saakaldte Dumping, det vil sige Salg til Underpris, ofte Salg til en Pris, der ligger meget langt under Salgsprisen i den paagældende Vares eget Hjemland. Overfor Bestræbelser til Modvirkning heraf vil vi nu ligesom tidligere stille os i høj Grad forhandlingsvillige, hvis man maatte være i Stand til at anvise Midler, hvorved man vil kunne forhindre, at man udefra ved en usund Smudskonkurrence forsøger at erobre Markedet fra danske Erhverv, som dog maa anses for at have nærmere Ret dertil. Men under de Forsøg, der tidligere har været gjort fra den forrige Regerings Side paa at faa Medvirken til Gennemførelse af slige Foranstaltninger, har vi som bekendt stadig stødt paa en afgjort Modstand fra Partiet Venstre. Det er derfor ikke med nogen større Forventning om Bistand fra Regeringens Side, at jeg udtaler vor Villighed til ogsaa paa saadanne Omraader at inklade os i velvillige Forhandlinger.

Jeg fremhæver endvidere, at det ikke blot er det egentlige Danmark, Krisen i saa høj Grad hænger, og hvor den bevirker Arbejdsløshed — med det egentlige Danmark mener jeg selvfølgelig ogsaa Sønderjylland, hvor der som bekendt er en meget omfattende Arbejdsløshed og i høj Grad Trang til Krisehjælp overfor forskellige Erhverv, og hvor Arbejderklassen i meget høj Grad har givet Udtryk for den Trang til Arbejdsforanstaltninger, som der er til Stede, fordi Arbejdsløsheden paa nogle Omraader er betydelig større end i det